

MRF 2022.144

Planklagenævnets afgørelse af 16. juni 2022, j.nr. 21/07778 og 21/07791

Stadfæstet landzonetilladelse til opførelse af en 42 m høj antennemast til IoT-netværk ca. 85 m fra Natura 2000-område med fuglebeskyttelsesområde, efter området var reduceret med habitatbekendtgørelsen fra 2018. Nævnet lagde vægt på, at masten skulle placeres ca. 15 m fra eksisterende bebyggelse og tjente en samfundsmæssig interesse, ligesom den kunne benyttes til at opfylde den dækningsforpligtelse, som et teleskab havde i området. Dissens.

Næstved Kommune gav i maj 2021 landzonetilladelse på nærmere vilkår til opførelse af en 42 meter høj antennemast til IoT-netværk på en landbrugsejendom i landsbyen Rejnstrup. Ejendommen, der havde et samlet areal på ca. 25,4 ha, var beliggende i landzone i et område, der i kommuneplanen var udpeget som bevaringsværdigt landskab og større sammenhængende landskab. Masten var en gittermast, som skulle udvide og forbedre ansøgerens IoT-netværk og kunne forbedre mobildækningen i området, såfremt en teleoperatør ønskede antennepaneler i masten. Masten skulle placeres ca. 15 meter fra eksisterende bebyggelse, ca. 770 meter fra Tystrup-Bavelse-søerne, som var særlig værdifuldt landskab, og ca. 85 meter fra nærmeste nabo. Placeringen lå ca. 85 meter fra Natura 2000-området N163, Suså, der bl.a. omfattede fuglebeskyttelsesområde F93, Tystrup-Bavelse Sø, som var reduceret efter habitatbekendtgørelsen fra 2018, hvorefter den nordlige del af Rejnstrup udgik, på hvilket grundlag kommunen efter en væsentlighedsvurdering efter planhabitatbekendtgørelsens § 3 havde vurderet, at antennemasten ikke medførte væsentlige virkninger på Natura 2000-området. Afgørelsen blev påklaget af to naboer, der bl.a. anførte, at ejendommen lå tæt på et Natura 2000-område og i et bevaringsværdigt landskab, hvor kommuneplanen anbefalede, at der ikke etableredes tekniske anlæg, at der ikke forelå en tilstrækkelig begrundelse for den valgte placering, og at der med den valgte mast var risiko for, at der ikke kom antennepaneler fra andre operatører i masten, således at mobildækningen ikke ville forbedres. Planklagenævnet fandt, at opstillingen af masten tjente en samfundsmæssig interesse, idet masten skulle opføres med henblik på at udbygge et IoT-netværk og dermed forbedre mulighederne for den digitale infrastruktur i området. Det samfundsmæssige hensyn skulle derfor indgå med særlig vægt i vurderingen af, hvorvidt der kunne gives en landzonetilladelse, idet det bemærkedes, at de øvrige relevante hensyn efter planloven, herunder de landskabelige hensyn, dog fortsat skulle varetages. Nævnet fandt det godtgjort, at der ikke

fandtes andre høje konstruktioner i området, som masten kunne placeres i tilknytning til, eller hvor der kunne opsættes antennepaneler således, at den ønskede dækning kunne opnås. Nævnets flertal (8 mod 3) fandt ikke grundlag for at tilsidesætte kommunens landzonetilladelse. Flertallet lagde herved vægt på, at masten skulle placeres ca. 15 meter fra eksisterende bebyggelse, at den nederste del af masten ville afskærmes af eksisterende bevoksning, og at masten kunne benyttes til at opfylde den dækningsforpligtelse, som et teleskab havde i området. Flertallet fandt endvidere ikke, at der ville ske en væsentlig negativ påvirkning af landskabet, herunder de landskabelige udpegninger, da kommunen ved besigtigelse af ejendommen havde vurderet, at masten ikke vil påvirke oplevelsen af landskaberne omkring Tystrup-Bavelse-søerne væsentligt. Flertallet fandt desuden ikke, at det nærliggende Natura 2000-område ville påvirkes af masten, da masten skulle placeres uden for Natura 2000-området i en afstand af ca. 85 meter, og da der ikke var grundlag for at antage, at de omhandlede arter påvirkes af opsætning af en gittermast. Nævnet bemærkede, at den afgrænsning af fuglebeskyttelsesområdet, der fremgik af habitatbekendtgørelsen på afgørelses-tidspunktet, måtte lægges til grund i sagen, og at justering af afgrænsningen af fuglebeskyttelsesområder, i modsætning til indskrænkninger af habitatområder, ikke skal godkendes af EU-Kommissionen. Endelig fandt flertallet, at hensynet til naboerne ikke i sig selv kunne medføre et afslag på det ansøgte, uanset at masten blev opført i en afstand af ca. 85 meter fra nærmeste nabo, da hensynet til naboer burde vige for hensynet til landskabet. Mindretallet fandt omvendt, at der ikke kunne gives tilladelse til masten, da ansøgeren ikke havde godtgjort nødvendigheden af masten på det pågældende sted og heller ikke godtgjort, at der ikke kunne skabes dækning til IoT-netværket gennem placering af antenner på andre master. Her lagde mindretallet særligt vægt på, at Energistyrelsen havde oplyst, at der ikke fandtes et dækningskrav/licenskrav for den type netværk, som ansøgeren udbød, samt at IoT-teknologien

kunne fungere med længere afstand mellem antennerne, end hvad der var tilfældet ved mobilteknologien. Netop en øget afstand mellem antennerne gav langt flere placeringsmuligheder for IoT-master og antenner. Det var mindretallets opfattelse, at placering af antennemaster i områder, der i den overordnede planlægning er udpeget som værdifulde landskabsområder, helt burde undgås, idet der dog altid skulle ske en konkret

vurdering i forhold til det pågældende område. Da området, hvor masten skulle opstilles, var udpeget som bevaringsværdigt landskab og større sammenhængende landskab, fandt mindretallet, at der burde udarbejdes visualiseringer, der viste påvirkningen af det omkringliggende landskab, navnlig i forhold til området ved Tystrup-Bavelse søerne. Planklagenævnet stadfæstede på denne baggrund afgørelsen.

Kommentar: Afgørelsen forudsætter, at det i habitatbekendtgørelsen 2018/1595 reducerede fuglebeskyttelsesområde må lægges til grund, da Kommissionens godkendelse af ændringer af Natura 2000-området ikke omfatter fuglebeskyttelsesområder. Dette må tiltrædes, men med den supplerende bemærkning, at der ikke i afgørelsen foreligger oplysninger, som kan anfægte reduktionen af fuglebeskyttelsesområdet, og at der heller ikke ses oplysninger, der sandsynliggør, at antennemasten kan have skadelig virkning på fuglebeskyttelsesområdet eller de øvrige dele af Natura 2000-området. Hvis den ændrede afgrænsning i 1998 af fuglebeskyttelsesområdet derimod havde været anfægtet, og hvis dette kunne have betydning for, om antennemasten havde skadelig virkning på fuglebeskyttelsesområdet, kunne nævnet derimod være forpligtet til at foretage en nærmere prøvelse, jf. bl.a. sag C-141/14, Kommissionen mod Bulgarien, men dette ses der som nævnt ikke holdepunkter for i den foreliggende sag. Se tillige **MRF 2022.141 Pkn** og **MRF 2022.142 Pkn**, hvor landzonetilladelser til opførelse af antennemaster til IoT-netværk i begge sager blev ophævet og hjemvist.

Afgørelse i klagesag om Næstved Kommunes landzonetilladelse til opførelse af en 42 m antennemast til IoT-netværk på [A1], Fuglebjerg

21/07778, 21/07791

Næstved Kommune gav den 27. maj 2021 landzonetilladelse til opførelse af en 42 m antennemast til IoT-netværk på ejendommen [A1], 4250 Fuglebjerg.

To beboere i området har klaget over afgørelsen.

I denne afgørelse har Planklagenævnet behandlet følgende spørgsmål:

- Om forholdet er undtaget fra kravet om landzonetilladelse.
- Om der kan gives landzonetilladelse til forholdet, jf. planlovens § 35, stk. 1.

Planklagenævnet stadfæster afgørelsen. Det betyder, at kommunens afgørelse gælder.

Tilladelsen bortfalder, hvis den ikke er udnyttet inden 5 år efter Planklagenævnets afgørelse, eller ikke har været udnyttet i 5 på hinanden følgende år, jf. planlovens § 56, stk. 2.

Indhold

1. Sagens oplysninger 3

1.1. Ejendommen og kommuneplanen for området 3

1.2. Afgørelsen, der er klaget over 5

1.3. Klagerne og bemærkningerne hertil 5

2. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse. 5

2.1. Planklagenævnets behandling af sagen. 5

2.2. Planklagenævnets kompetence og prøvelse. 6

2.2.1. Planklagenævnets kompetence. 6

2.2.2. Planklagenævnets prøvelse. 6

2.3. Krav om landzonetilladelse til antennemaster til IoT-netværk. 6

2.4. Landzonetilladelse til antennemast til IoT-netværk. 6

2.4.1. Klagen. 6

2.4.2. Generelt om landzonetilladelser 7

2.4.3. Generelt om landzonetilladelse til antennemast til IoT-netværk. 7

2.4.4. Planklagenævnets vurdering. 9

2.1. Forhold, som ikke behandles. 11

3. Afsluttende bemærkninger 11

1. Sagens oplysninger

1.1. Ejendommen og kommuneplanen for området

Klagen vedrører opførelse af en 42 m antennemast til IoT-netværk på matr.nr. [F1], på adressen [A1], 4250 Fuglebjerg. Matriklen indgår i en samlet ejendom på ca. 25,4 ha. Ejendommen ligger i landzone.

Ejendommen er noteret som en landbrugsejendom og ligger i landsbyen Rejnstrup.

Ejendommen ligger i et område, der er udpeget som bevaringsværdigt landskab og større sammenhængende landskab i kommuneplan 2021 for Næstved Kommune.[1] En del af ejendommen er udpeget med naturbeskyttelsesinteresser, som område, hvor skovrejsning er uønsket og som særligt værdifuldt landbrugsområde. Ved ejendomsskellet mod vest, hvor masten skal placeres, er der registreret et beskyttet dige. Ejendommen ligger uden for kommuneplanens rammer.

Af kommuneplanens retningslinjer for bevaringsværdigt landskab fremgår det, at:

Retningslinje 1

I Bevaringsværdigt landskab kan der kun i meget begrænset omfang opføres bygninger.

Retningslinje 8

Der kan normalt ikke etableres anlæg eller foretages ændringer, der kan forringe de landskabelige og kulturhistoriske værdier.

Retningslinje 9

Samfundsmæssigt nødvendige anlæg kan kun etableres under hensyntagen til de landskabelige og kulturhistoriske værdier.

Af kommuneplanens retningslinje 2 for større sammenhængende landskaber fremgår det, at:

Større sammenhængende landskab skal så vidt muligt friholdes for store og/eller støjende anlæg, samt støjende aktiviteter. Nødvendige anlæg kan placeres i Større sammenhængende landskab, hvis det kan ske uden negativ påvirkning af de landskabelige interesser og hvis de ikke med rimelighed kan henvises til en placering uden for Større sammenhængende landskab.

Af kommuneplanens retningslinje 1 for naturbeskyttelsesområder fremgår det, at:

Der må ikke etableres nye anlæg og aktiviteter eller ske ændringer af eksisterende forhold uden vidtgående hensyn til områdets natur. Næstved Kommune henviser til områder uden særlige naturhensyn, hvis anlægget eller aktiviteten ikke kan etableres i fuldt omfang.

Masten placeres ca. 85 m fra Natura 2000-området N163, Suså, Tystrup-Bavelse Sø, Slagmosen, Holmegårds Mose og Porsmosen, der bl.a. omfatter habitatområde H194, Suså med Tystrup-Bavelse Sø og Slagmosen, og fuglebeskyttelsesområde F93, Tystrup-Bavelse Sø. Denne afgrænsning fremgik på afgørelsestidspunktet af habitatbekendtgørelsen[2], hvor der var sket en indskrænkning af fuglebeskyttelsesområdet, således at den nordlige del af Rejnstrup udgik.

Udpegningsgrundlaget for fuglebeskyttelsesområde F93 er dværgterne, engsnarre, fjordterne, havørn, hvepsevåge, isfugl, klyde og rørhøg, der er anført som ynglefugle, og kongeørn og sædgås, der er anført som trækfugle.

Masten placeres ca. 140 m fra det fredede område Tystrup-Bavelse, Kastrup Overdrev.

Det ansøgte

Der er ansøgt om en 42 m gittermast, som skal udvide og forbedre ansøgerens IoT-netværk. Masten kan desuden forbedre mobildækningen i området, såfremt en teleoperatør ønsker antennepaneller i masten. Masten vil være omkranset af beplantning fra et eksisterende læhegn. Masten skal placeres i landsbyen Rejnstrup ca. 15 m fra eksisterende bebyggelse.[3] Masten skal placeres ca. 770 m syd for Bavelse sø og ca. 85 m fra nærmeste nabo. Mastens placering fremgår af Bilag 1 med billedmateriale sidst i denne afgørelse.

Alternative placeringer

Den 20. februar 2021 var der ansøgt om en telemast på [A2] for TT-Netværket, der har et dækningskrav for området. Masten ville ligge ca. 550 m fra den ansøgte mast på [A3].

Kommunen traf den 10. august 2021 afgørelse om, at opsætning af en mast på [A2], var i strid med lokalplanen for ejendommen. Kommunen gav på den baggrund den 11. august 2021 afslag på landzonetilladelse til denne mast.

TT-netværket har tilkendegivet, at de kan opfylde deres licensforpligtelse ved at sætte antennepaneller op på masten på [A3], men at de som udgangspunkt foretrækker at opføre deres egen mast, idet de selv ønsker råderetten over en mast, der skal placeres i et dækningsforpligtende område.

Kommunen har ligeledes undersøgt [A2] som en alternativ placering til den ansøgte i den aktuelle sag.

1.2. Afgørelsen, der er klaget over

Næstved Kommune gav den 27. maj 2021 landzonetilladelse til opførelse af en 42 m antennemast til IoT-netværk på ejendommen [A1], 4250 Fuglebjerg. Tilladelsen blev givet på følgende vilkår:

- Antennemasten skal konstrueres, så den kan bære antenner fra minimum 3 udbydere af mobiltelefoni ud over IoT-antenner.
- Antennemasten skal stilles til rådighed for andre teleudbydere.
- Eksisterende, skærmende beplantning omkring antennemasten (læhegn) skal bevares og stedse vedligeholdes.
- Antennemasten skal nedtages senest 1 år efter, at den ikke længere benyttes til det tilladte formål.

Kommunen begrundede tilladelsen med, at masten placeres i en landsby og vil være omkranset af eksisterende beplantning. Kommunen vurderede desuden, at masten ikke vil være i strid med landskabelige, naturmæssige eller kulturhistoriske hensyn eller påvirke beskyttede dyre- eller plantearter, biotoper, leve- eller ynglesteder.

Kommunen vurderede ligeledes, at arterne på udpegningsgrundlaget i det nærliggende Natura 2000-område ikke ville blive påvirket af masten. Kommunen foretog en vurdering af, hvorledes hver enkelt, udpeget fugleart vurderes at kunne blive påvirket af en eventuel opstilling af en mast på den ansøgte placering.

Kommunen vurderede, at de udpegede arter knytter sig til søerne, Susåen og naturtyperne deromkring, og at en opstilling af en mast på den ansøgte placering således ikke ville påvirke hverken fuglene, padderne, flagermusene eller andre dyr og levesteder i området.

1.3. Klagerne og bemærkningerne hertil

Planklagenævnet har under sagens behandling modtaget de dokumenter vedrørende sagens indhold, der fremgår af Bilag 2 sidst i denne afgørelse.

Planklagenævnet modtog klagerne fra kommunen den 1. juli 2021.

2. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse

2.1. Planklagenævnets behandling af sagen

I sagens behandling har følgende medlemmer deltaget: Helle T. Anker (formand), Henrik Høegh, Ulf Kjellerup, Thomas Klyver, Helle Lassen, Jonas V. K. Nielsen, Susanne Ogstrup, Torsten S. Pedersen, Henrik Stjernholm, Flemming Thornæs og Jan Woollhead.

2.2. Planklagenævnets kompetence og prøvelse

2.2.1. Planklagenævnets kompetence

Planklagenævnet kan tage stilling til en kommunes afgørelse efter planlovens § 35, stk. 1 (landzone), jf. lovens § 58, stk. 1, nr. 1.[4]

2.2.2. Planklagenævnets prøvelse

Planklagenævnet har foretaget en prøvelse i forhold til alle klagepunkter i sagen. De bemærkninger, der er modtaget i klagesagen, er alene kort gengivet i afgørelsen, men de er indgået i sagsbehandlingen i deres helhed.

2.3. Krav om landzonetilladelse til antennemaster til IoT-netværk

I landzone må der ikke uden tilladelse fra kommunen foretages udstykning, opføres ny bebyggelse eller ske ændring i anvendelsen af bestående bebyggelse og ubebyggede arealer, jf. planlovens § 35, stk. 1.

Der gælder efter loven en række undtagelser fra kravet om landzonetilladelse, jf. planlovens § 5 u og §§ 36-38. Hvis forholdet ikke kræver landzonetilladelse, vil det være umiddelbart tilladt efter landzonereglerne.

Byggeri, der i bygningsreglement er fritaget for krav om byggetilladelse, og som etableres til brug for offentlige trafik-, forsynings- eller varslingsanlæg eller radio- og tv-modtagelse, kræver ikke landzonetilladelse, jf. planlovens § 36, stk. 1, nr. 9.

Undtagelsesbestemmelsen gælder dog ikke for en antennemast til IoT-netværk, som kræver byggetilladelse. En sådan anses for bebyggelse og kræver en landzonetilladelse, jf. planlovens § 35, stk. 1.

2.4. Landzonetilladelse til antennemast til IoT-netværk

2.4.1. Klagen

Klagerne anfører, at ejendommen ligger i et bevaringsværdigt landskab, hvor kommuneplanen anbefaler, at der ikke etableres tekniske anlæg, og tæt på et Natura 2000-område. Desuden anfægtes det, at der er 120 m til nærmeste nabo fra masten. Klagerne anfører, at der ikke ses at foreligge en ordentlig begrundelse for, at netop den ansøgte placering er den mest optimale, og at de alternative placeringer ikke er undersøgt tilstrækkeligt.

Det anføres desuden, at der med den valgte mast er en risiko for, at der ikke kommer antennepaneller fra andre operatører i masten, og at mobildækningen således ikke forbedres.

2.4.2. Generelt om landzonetilladelser

Hovedformålet med zoneinddelingen og landzonereglerne er at forhindre byspredning i det åbne land og at sikre, at egentlig bymæssig udvikling sker, hvor der gennem planlægningen er åbnet mulighed for det. Det følger af formålsbestemmelsen, at landzonereglerne skal

administreres på baggrund af landskabelige, rekreative og arealressourcemæssige hensyn og andre samfundsmæssige interesser, f.eks. trafikale hensyn, samt hensynet til erhvervslivets muligheder for vækst og udvikling.[5] Ved afgørelsen kan der endvidere tages hensyn til, om det ansøgte vil påføre naboer urimelige gener.

Områder i landzone skal som udgangspunkt friholdes for anden spredt og uplanlagt bebyggelse m.v. end den, der er nødvendig for driften af landbrug, skovbrug og fiskeri. Udover at værne om natur og landskab er varetagelsen af de primære erhvervsinteresser blandt de hensyn, der ligger bag landzonereglerne.

Efter hidtidig praksis lægges der stor vægt på lovens almene formål, uanset at den enkelte sags betydning er begrænset. I vurderingen indgår derfor overvejelser om, hvilken betydning afgørelsen kan få for fremtidige lignende sager (præcedensvirkning).

2.4.3. *Generelt om landzonetilladelse til antennemast til IoT-netværk*

Samfundsmæssige og landskabelige interesser

Planloven tilsigter bl.a., at der ud fra en planmæssig og samfundsøkonomisk helhedsvurdering sker en hensigtsmæssig udvikling i hele landet og i de enkelte kommuner og lokalsamfund, og at der skabes gode rammer for erhvervsudvikling og vækst, jf. planlovens § 1, stk. 2.

Planloven tilsigter også, at der skabes og bevares værdifulde bebyggelser, bymiljøer og landskaber, jf. planlovens § 1, stk. 2. Herunder er navnlig hensynet til landskabet relevant at inddrage i sager om landzonetilladelse til master til IoT (Internet of Things). Master til IoT anvendes til maskinkommunikation og er en måde at indsamle og udveksle data fra fysiske objekter (alt fra husholdningsapparater til vandmålere, affaldscontainere, betaling med dankort mm.) via internettet.

I 2018 blev der mellem alle Folketingets partier indgået et telepolitisk forlig, om at reguleringen skal være tjeneste- og teknologineutral, så valget af teknologier og tjenester, der anvendes og udbydes, som altovervejende udgangspunkt overlades til markedet.[6]

Planklagenævnet finder, at opstillingen af master til brug for et IoT-netværk tjener en samfundsmæssig interesse. Det samfundsmæssige hensyn skal derfor indgå i vurderingen af, hvorvidt der kan gives en landzonetilladelse til en mast til IoT.

Principper for placering

Afvejningen af de samfundsmæssige og landskabelige hensyn i sager om landzonetilladelse sker efter følgende principper:

Nye master til brug for et IoT-netværk bør så vidt muligt placeres i bymæssig bebyggelse af hensyn til landskabelige interesser, herunder hensynet til at friholde det åbne land for nye tekniske anlæg og til at undgå spredt og uplanlagt bebyggelse.

I landzone uden for bymæssig bebyggelse bør nye master til brug for IoT-netværk så vidt muligt placeres i tilknytning til eksisterende høje konstruktioner i området, f.eks. andre master, vindmøller, skorstene, siloer eller lign.

Alternativt kan antenneanlæggene integreres i eksisterende bebyggelse m.v. inden for området. Kommunen skal efter omstændighederne overveje, om der er grundlag for at udstede påbud efter mastelovens § 11 om at give adgang til udnyttelse af en allerede eksisterende høj konstruktion, inden der træffes afgørelse om landzonetilladelse til placering af en ny mast i det åbne land.

Er det ikke muligt at placere antennemasten til IoT-netværk i bymæssig bebyggelse eller ved eksisterende høje konstruktioner, og er det ikke muligt at opsætte antenneanlæggene på eksisterende høje konstruktioner, bør antennemasten til IoT-netværk så vidt muligt placeres i tilknytning til eksisterende (lavere) bebyggelse. Dette gælder også, selvom en anden placering uden tilknytning til bebyggelse vil medføre færre nabogener. Hensynet til at undgå nabogener må således i mastesager normalt vige for hensynet til landskabet.

Planklagenævnet er desuden generelt af den opfattelse, at en placering af en antennemast til IoT-netværk i nærheden af andet (lavere) byggeri som udgangspunkt vil være landskabeligt mere hensigtsmæssigt end en placering op ad et læbælte eller en egentlig skov.

Placering af antennemaster til IoT-netværk i områder, der i den overordnede planlægning er udpeget som værdifulde landskabsområder, bør helt undgås, idet der dog altid skal ske en konkret vurdering i forhold til det pågældende område.

Alternative placeringsmuligheder

Ansøgeren skal – eventuelt i samarbejde med kommunen – undersøge alternative placeringsmuligheder og godtgøre, at den ansøgte placering er den bedste placering set i forhold til de hensyn, der skal varetages efter landzonereglerne. Herunder skal det samfundsmæssige hensyn til en hensigtsmæssig dækning inddrages.

Det er ikke et krav at undersøge alle tænkelige placeringer, men relevante, repræsentative steder bør undersøges i den konkrete sag, jf. principperne ovenfor. Er der tale om et meget ensartet område, hvor den landskabelige påvirkning er den samme, uanset hvor

antennemasten placeres, kan der alternativt foretages en mere generel vurdering af området i forhold til alternativ placering.

Der stilles store krav til kommunens sagsoplysning i sager om landzonetilladelse til antennemaster til IoT-netværk. Kommunen skal således påse, at den ansøgte placering er den bedste placering efter ovenstående principper og de øvrige hensyn, der skal inddrages efter landzonebestemmelserne.

2.4.4. Planklagenævnets vurdering

Et enstemmigt Planklagenævn finder, at den ansøgte antennemast til IoT-netværk tjener en samfundsmæssig interesse, idet masten opføres med henblik på at udbygge et IoT-netværk og dermed forbedre mulighederne for den digitale infrastruktur i området. Samfundsmæssige hensyn skal vægte højt i afgørelser efter planlovens § 35, stk. 1, og særligt i sager om master, men de øvrige relevante hensyn efter planloven, herunder de landskabelige hensyn, skal dog fortsat varetages.

Planklagenævnet finder det godtgjort, at der ikke findes andre høje konstruktioner i området, som masten kan placeres i tilknytning til, eller hvor der kan opsættes antennepaneler således, at den ønskede dækning kan opnås.

Et flertal på 8 medlemmer (Helle T. Anker, Henrik Høegh, Ulf Kjellerup, Thomas Klyver, Helle Lassen, Jonas V. K. Nielsen, Torsten S. Pedersen og Henrik Stjernholm) finder, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte Næstved Kommunes vurdering af, at der kan gives landzonetilladelse til masten på den ansøgte placering.

Flertallet lægger vægt på, at masten placeres i landsbyen Rejnstrup, ca. 15 m fra eksisterende bebyggelse, samt at den nederste del af masten afskærmes af eksisterende bevoksning.

Flertallet lægger desuden også vægt på, at det fremgår af sagens oplysninger, at masten kan benyttes til at opfylde den dækningsforpligtelse, som et teleskab har i området.

Flertallet finder endvidere, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte kommunens vurdering af, at der ikke vil ske en væsentlig negativ påvirkning af landskabet, herunder de landskabelige udpegninger som masten placeres inden for. Flertallet lægger vægt på, at kommunen ved besigtigelse af ejendommen har vurderet, at masten ikke vil påvirke oplevelsen af landskaberne omkring Tystrup-Bavelse-søerne væsentligt.

Flertallet finder desuden, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte kommunens vurdering af, at det nærliggende Natura 2000-område ikke påvirkes af masten. Nævnet lægger herved vægt på, at masten placeres uden for Natura 2000-området i en afstand af ca. 85 m, og at der ikke er grundlag for at antage, at de omhandlede arter påvirkes af opsætning af en gittermast som ansøgt. Nævnet bemærker, at den afgrænsning af fuglebeskyttelsesområdet, der fremgik af habitatbekendtgørelsen[Z] på afgørelsestidspunktet må lægges til grund i sagen. Justering af afgrænsningen af fuglebeskyttelsesområder skal i modsætning til indskrænkninger af habitatområder ikke godkendes af EU-Kommissionen.

Flertallet finder endvidere, at den af klageren anførte alternative placering på [A2] ikke er en egnet placering. Nævnet lægger herved vægt på, at kommunen har truffet afgørelse om, at masten ikke kan opføres, da den er i strid med den gældende lokalplan for ejendommen.

Flertallet finder endvidere, at hensynet til naboerne ikke i sig selv kan medføre et afslag på det ansøgte, uanset at masten opføres i en afstand af ca. 85 m fra nærmeste nabo og ikke 120 m som anført af kommunen. Nævnet lægger herved vægt på afstanden til masten samt til, at hensynet til naboer i sådanne sager bør vige for hensynet til landskabet.

Et mindretal på 3 medlemmer (Susanne Ogstrup, Flemming Thornæs og Jan Woolhead) finder, at der ikke kan gives tilladelse til den ansøgte mast.

Mindretallet finder, at ansøgeren ikke har godtgjort nødvendigheden af masten på det pågældende sted og heller ikke godtgjort, at der ikke kan skabes dækning til IoT-netværket gennem placering af antenner på andre master. Her lægger mindretallet særligt vægt på, at Energistyrelsen har oplyst, at der ikke findes et dækningskrav/licenskrav for den type netværk, som ansøgeren udbyder, samt at IoT-teknologien kan fungere med længere afstand mellem antennerne, end hvad der er tilfældet ved mobilteknologien. Netop en øget afstand mellem antennerne giver langt flere placeringsmuligheder for IoT-master og antenner.

Det er mindretallets opfattelse, at placering af antennemaster generelt i områder, der i den overordnede planlægning er udpeget som værdifulde landskabsområder, helt bør undgås, idet der dog altid skal ske en konkret vurdering i forhold til det pågældende område. Området, hvor masten i den konkrete sag skal opstilles, er udpeget som bevaringsværdigt landskab og større sammenhængende landskab i kommuneplanen. Det er mindretallets opfattelse, at der bør udarbejdes visualiseringer, der viser det ansøgte påvirkning af det omkringliggende landskab, hvis der påtænkes opstillet en mast i et værdifuldt landskabsområde. I det konkrete tilfælde skal påvirkningen af området ved Tystrup-Bavelse søerne, som er særlig værdifuldt landskab, visualiseres.

Der træffes afgørelse i overensstemmelse med flertallets stemmeafgivning.

3. Afsluttende bemærkninger

Planklagenævnet stadfæster Næstved Kommunes afgørelse af 27. maj 2021 om landzonetilladelse til opførelse af en 42 m antennemast til IoT-netværk på ejendommen [A1], 4250 Fuglebjerg.

Afgørelsen er truffet af nævnet, jf. § 4, stk. 2, i lov om Planklagenævnet.

Planklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 3, stk. 3, i lov om Planklagenævnet.[8] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. § 3, stk. 4, i lov om Planklagenævnet.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales ikke. Klagegebyrer tilbagebetales kun, hvis nævnet har afvist at behandle sagen, hvis klagen tilbagekaldes, eller hvis nævnet giver klageren medhold eller i øvrigt ændrer den afgørelse, der er klaget over. Det er ikke tilfældet i denne sag. Planklagenævnets afgørelse vedrørende klagegebyret kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Der henvises til § 3 i gebyrbekendtgørelsen for Planklagenævnet.[9]

[1] Udpegningen er den samme som i kommuneplan 2017, som var gældende på tidspunktet for kommunens afgørelse

[2] Bekendtgørelse nr. 1595 af 6. december 2018 om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter.

[3] Måling foretaget af Planklagenævnet ud fra luftfotos.

[4] Bekendtgørelse af lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1157 af 1. juli 2020 med senere ændringer.

[5] Bemærkninger til lovforslaget, kapitel 7 (LFF nr. 76 af 23. januar 1991) og (LFF nr. 121 af 25. januar 2017).

[6] Forliget blev indgået den 17. maj 2018. Forliget kan læses her: <https://ens.dk/ansvarsomraader/telepolitik/politiske-aftaler-paa-teleomraadet>.

[7] Bekendtgørelse nr. 1595 af 6. december 2018 om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter.

[8] Lov nr. 1658 af 20. december 2016 om Planklagenævnet.

[9] Bekendtgørelse nr. 108 af 28. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Planklagenævnet

Sag:

21/07778, 21/07791

Dato:

16. juni 2022.

Emner:

Planloven, landzo...

Highlight:

 Vis/skjul highlight

Planklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/planklagenaevnet/>) • Nævnenes Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • Plan@naevneneshus.dk (<mailto:Plan@naevneneshus.dk>), Tilgængelighedserklæring (<https://www.was.digst.dk/pkn-naevneneshus-dk>)